

Nota van inlichtingen 2.2 - EA Uitzendkrachten

SR publiceert hierbij de laatste beantwoording van alle openstaande vragen binnen de aanbesteding Uitzendkrachten. Met deze publicatie zijn de volgende documenten gepubliceerd:

- NVI 2.2: vragen uit nvi 2 en extra vragen via de berichtenmodule
- NVI 3: vragen over de gepubliceerde vragen en antwoorden nvi 2.1 en vernieuwde ict eisen
- Herziene prijzenbladen (per perceel)
- Aangepaste concept overeenkomst.

SR is van mening dat hiermee ruimschoots gelegenheid is geboden om vragen te stellen. Om het proces zorgvuldig af te ronden, worden geen aanvullende vragen meer geaccepteerd, zodat inschrijvers hun inschrijving tijdig en volledig kunnen indienen.

vraag nr	Nr.	Onderwerp	Vraag	Definitief antwoord
NVI 2 - 84	84	NVI 1 vr 14	In artikel 10 lid 1 geeft u aan dat inschrijver een aansprakelijkheidsverzekering dient af te sluiten, echter in geschiktheidseis 2 (bestek blz 17) stelt u dat inschrijver ook nog aanvullend verzekerd dient te zijn voor beroepsrisico's. Binnen de uitzendbranche is het ongebruikelijk om een beroepsaansprakelijkheidsverzekering af te sluiten, ten eerste omdat leiding en toezicht bij u als opdrachtgever en dit voor inschrijver op voorhand niet te verzekeren is. Wij willen u dan ook verzoeken om een verzekering af te sluiten tegen beroepsrisico's niet van toepassing te laten zijn.	SR gaat akkoord met het laten vervallen van de eis dat inschrijver verzekerd dient te zijn voor beroepsrisico's (BAV). Het gedeelte over beroepsrisico's (BAV) in geschiktheidseis 2 komt hiermee te vervallen. Het overige gedeelte uit de geschiktheidseis, dus de AVB, blijft van toepassing. Door het laten vervallen van de BAV past SR ook artikel 9.1 uit de raamovereenkomst aan naar: ARTIKEL 9 – VERZEKERING 1. Opdrachtnemer heeft zich in naar verkeersnormen passende mate, doch in ieder geval voor minimaal het onder artikel 10 genoemde bedrag verzekerd en zal zich zodanig verzekerd houden tegen: a. wettelijke en bedrijfsaansprakelijkheid. Ten overvloed merkt SR op dat zij zich niet kan vinden in de aangevoerde motivering dat leiding en toezicht bij SR ligt. Afhankelijk van de omstandigheden kan een derde zowel de opdrachtnemer als SR aansprakelijk stellen. Het is daarom van belang dat beide partijen beschikken over een passende reguliere bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering (AVB) voor de risico's waarvoor zij zelf aansprakelijk kunnen worden gesteld.
NVI 2 - 87	87	NVI vraag 13	Naar aanleiding van uw antwoord op vraag 13 merkt Inschrijver op dat de voorgestelde tekst ("Tenzij Opdrachtnemer kan aantonen dat de tekortkoming is te wijten aan SR. En SR hiermee akkoord gaat") zorgt voor een oneerlijke verdeling van de risico's in het contract. Het feit dat Sportbedrijf Rotterdam zelf mag beslissen of zij akkoord gaat met het bewijs van de leverancier, geeft u een eenzijdige machtspositie. Dit is in strijd met de wettelijke regels van redelijkheid en billijkheid (artikel 6:248 BW). Een vrijwaring voor overheidsboetes mag volgens de wet (artikel 6:74 BW) alleen gelden als de fout echt aan de leverancier te wijten is. Omdat de uitzendkrachten onder de directe leiding het toezicht en de werkvoet-verantwoordelijkheid van SR werken, kan de leverancier dit risico niet blindelings overnemen. Inschrijver stelt daarom voor om de tekst aan te passen naar de normale wettelijke regels voor schadevergoeding: "Opdrachtnemer vrijwaart SR uitsluitend voor strafrechtelijke boetes en bestuurlijke sancties die aan SR worden opgelegd, voor zover deze boetes en sancties het directe gevolg zijn van een aan Opdrachtnemer toerekenbare tekortkoming." Bent u bereid deze aanpassing door te voeren? Zo niet, kunt u uw beslissing nader onderbouwen?	Nee, SR is niet bereid de voorgestelde wijziging over te nemen. Een bestuursorgaan kan oordelen dat een overtreding aan Opdrachtnemer kan worden toegerekend, ook wanneer Opdrachtnemer alle contractuele verplichtingen jegens de SR correct is nagekomen; omgekeerd kan sprake zijn van een contractuele tekortkoming zonder dat een bestuursrechtelijke overtreding is vastgesteld. SR onderschrijft wel dat Opdrachtnemer niet behoort in te staan voor boetes of sancties die voortvloeien uit gedragingen die niet aan Opdrachtnemer kunnen worden toegerekend. Om die reden wordt de overeenkomst op dit punt verduidelijkt. Zie onderstaand de aanpassingen en wijzigingen op artikel 10 van de raamovereenkomst. ARTIKEL 10 – BEPERKING VAN AANSPRAKELIJKHEID EN VRIJWARING Artikel 10 lid 1 (aangepast): Opdrachtnemer is jegens Opdrachtgever aansprakelijk voor directe schade, indirecte schade en gevolgschade voortvloeiende uit een tekortkoming in de nakoming van zijn verplichtingen uit hoofde van de Overeenkomst, en/of die voor risico van Opdrachtnemer is ontstaan, met een maximum van € 5.000.000 per contractjaar en een maximum van € 2.500.000 per gebeurtenis. Artikel 10 lid 2 (ongewijzigd): De beperking van aansprakelijkheid komt te vervallen: a. In geval van aanspraken van derden op schadevergoeding vanwege dood of letsel, b. In geval van roep of grove schuld van Opdrachtnemer en/of diens personeel. Artikel 10 lid 3 (nieuw): In afwijking van artikel 14.1 van de Algemene Inkoopvoorwaarden Sportbedrijf Rotterdam voor leveringen en diensten vrijwaart Opdrachtnemer Opdrachtgever tegen aanspraken van derden ter zake van schade door deze derden geleden ten gevolge van de uitvoering door de Opdrachtnemer van de Overeenkomst en het gebruik of toepassing van de geleverde Goederen of Diensten van de Opdrachtnemer tot een maximum, gelijk aan de bedragen, genoemd in lid 1 van dit artikel. Artikel 10 lid 4 (nieuw): De beperking van de vrijwaring, zoals genoemd in het vorige lid van dit artikel, geldt niet voor de vrijwaringen, zoals genoemd in de artikelen 4.5 en 23.6 van de Algemene Inkoopvoorwaarden Sportbedrijf Rotterdam voor leveringen en diensten. Artikel 10 lid 5 (nieuw): In afwijking van artikel 4.5 van de Algemene Inkoopvoorwaarden SR voor leveringen en diensten vrijwaart Opdrachtnemer Opdrachtgever voor strafrechtelijke boetes en bestuurlijke sancties, het eventuele kostenverhaal daaronder begrepen, die verband houden met de Overeenkomst en die de Contractant of SR krijgt opgelegd, tenzij de handeling niet aan de Contractant kan worden toegerekend in bestuursrechtelijke zin. De door Inschrijver voorgestelde wijziging wordt derhalve niet overgenomen. Wel wordt bovenstaande verduidelijking aan de overeenkomst toegevoegd.
NVI 2.2 - 1	98	nieuw		SR heeft van meerdere partijen het verzoek ontvangen om het SUBG beschikbaar te stellen. SR heeft besloten dit document niet te verstrekken. Naar aanleiding van vragen in de Nota van Inlichtingen is het prijzenblad aangepast en is het tabblad "Toelichting" toegevoegd. Naar de mening van SR is hiermee de informatie die noodzakelijk is voor het opstellen van een correcte en marktconforme inschrijving verstrekt. In combinatie met de CAO Vervo beschikken inschrijvers over voldoende informatie om een zorgvuldige en onderbouwde prijsstelling op te stellen. SR is derhalve van oordeel dat met de verstrekte informatie volledig wordt voldaan aan de noodzakelijke informatievoorziening en ziet geen aanleiding om het SUBG alsnog te delen.
NVI 2.2 - 2	- Vraag 93	nieuw	Hierbij onze toelichting op deze vraag over duurzaam werken en leven. Met de reservering voor 'duurzaam werken en leven' doelen wij op het benodigde budget voor de duurzame inzetbaarheid, vitaliteit en scholing van de medewerkers die op deze opdracht worden ingezet. Sinds de vernieuwing van de CAO voor Uitzendkrachten (ABUNBBU) geldt het wettelijke principe van gelijkwaardige arbeidsvoorwaarden. Dit houdt in dat uitzendkrachten wat betreft scholing en duurzame inzetbaarheid recht hebben op een gelijkwaardig beleid als de vaste medewerkers van de opdrachtgever (in dit geval Sportbedrijf Rotterdam). Aangezien de invulling van duurzame inzetbaarheid volgens de nieuwe CAO nauw samenhangt met de regelingen die binnen uw eigen organisatie gelden, verzoeken wij u een specifieke regel of stelpost hiervoor op te nemen in het prijzenblad. Dit zorgt ervoor dat alle inschrijvers deze CAO-gerelateerde kosten op een uniforme en transparante wijze calculeren, wat een eerlijk en gelijk speelveld (level playing field) tijdens de beoordeling waarborgt.	Uitzendkrachten hebben recht op gelijkwaardige arbeidsvoorwaarden. Ten aanzien van scholing is in de CAO Vervo opgenomen dat 1% van de loonsom aan scholing en inzetbaarheid wordt besteed. Dit bedrag is echter geen bedrag per persoon, waardoor dit niet één op één kan worden bepaald. SR stelt voor om uitzendkrachten mee te nemen bij scholing daar waar dit voor de betreffende functiegroep aan de orde is. Zie ook artikel 10.1 CAO Vervo. De regel "Duurzaam werken en leven" is toegevoegd in het vernieuwde prijzenblad.

NVI 2.2 - 3	- Vraag 92	nieuw	We merken op dat er een deel van de tekst is weggevallen, waaronder de concrete vragen die wij stelden over dit punt. Het gegeven antwoord op vraag 92 sluit daarom niet aan bij onze vragen. Hierbij sturen wij u opnieuw de volledige tekst toe, en willen u verzoeken om alsnog onze vragen te beantwoorden: "Wij begrijpen deze reactie niet. Het wettelijke principe van gelijke beloning (de inlinersbeloning conform de ABU/NBBU-cao) ziet toe op de relatie tussen de opdrachtnemer (het uitzendbureau) en de flexwerker. Dit staat juridisch en feitelijk geheel los van de commerciële tariefstructuur en de wijze van doorbelasting tussen de opdrachtnemer en de opdrachtgever (Sportbedrijf Rotterdam). Het hanteren van een vaste omrekenfactor over het daadwerkelijke CAO-loon tast de gelijke beloning van de flexwerker op geen enkele wijze aan. Sterker nog, de CAO Vermo kent diverse looncomponenten en arbeidsvoorwaarden die onmogelijk vooraf correct in één vast, all-in uurtarief of vaste kostprijsfactor te calculeren zijn, omdat de frequentie, omvang en toepasbaarheid vooraf volledig onbekend zijn. Hierbij valt onder andere, maar niet uitsluitend, te denken aan: - Diverse toelagen: Zoals waarnemingstoeslag, functioneringstoeslag en de arbeidsmarkttoelage. Het is voor een inschrijver vooraf niet te achterhalen hoe vaak deze toelagen binnen Sportbedrijf worden toegepast en wat de exacte hoogte daarvan zal zijn. - Bijzondere beloningen: De CAO Vermo kent een eenmalige uitkering in december (variërend van € 100,- tot € 1.000,-). Het is voor inschrijvers onbekend hoe vaak en aan wie deze beloning wordt uitgekeerd. Omdat dit een vast bedrag betreft, is dit bovendien niet zuiver te koppelen aan een kostprijsfactor (die immers is gekoppeld aan een uurloon). Daarnaast kent de eindejaarsuitkering binnen deze cao een hard minimum van € 1.750,-. - Onkostenvergoedingen: Het is voor inschrijvers onbekend welk deel van de medewerkers recht heeft op specifieke vergoedingen, zoals een thuiswerkvergoeding. - Reiskosten: Indien reiskosten in het all-in uurtarief moeten worden opgenomen, dwingt u inschrijvers om grote aannames te doen over de gemiddelde reisafstand en de frequentie van het werkverkeer van de (nog onbekende) medewerkers. - Zorghdagen & ouderschapsverlof: het is voor een inschrijver onmogelijk in te schatten welk deel van de medewerkers gedurende de looptijd gebruik zal maken van ouderschapsverlof of zorgdagen. In de uitzendbranche is het te doen gebruikelijk dat dergelijke specifieke, variabele cao-componenten separaat en op basis van nacalculatie (feitelijke kosten) worden doorbelast wanneer ze daadwerkelijk van toepassing zijn. Dit heeft twee grote voordelen: 1. Door de huidige onduidelijkheid en de grote financiële risico's worden inschrijvers nu gedwongen een substantiële risico-opslag in het basistarief te calculeren (worst-case scenario). Dit werkt voor u onnodig kostprijsoptrijvend voor de reguliere, overdag gewerkte uren. 2. Het bevordert een transparante systematiek waarbij Sportbedrijf Rotterdam uitsluitend betaalt voor de kosten die ook daadwerkelijk voor haar medewerkers worden gemaakt. Door te eisen dat deze onbekende componenten in de vaste kostprijsfactor van het prijzenblad moeten worden opgenomen, geeft u de zittende leverancier een onrechtmatig en onevenredig voordeel. De huidige leverancier beschikt immers over de historische data en heeft exact inzicht in de hoogte, de claims en de frequentie van de uitbetaling van al deze specifieke cao-componenten binnen uw organisatie. Dit is in strijd met het aanbestedingsrechtelijke beginsel van een gelijkspiegelveld (proportionaliteit en transparantie). Bent u bereid de prijzensystematiek/het prijzenblad zo aan te passen dat inschrijvers bovengenoemde specifieke, variabele kostencomponenten separaat mogen factureren wanneer deze van toepassing zijn? Wij ontvangen in dat geval graag een overzicht van welke basiselementen binnen de vaste kostprijsfactor vallen, en welke componenten separaat gefactureerd mogen worden. Zo nee: om een gelijk speelveld te waarborgen ontvangen we graag informatie over de in de cao en uw arbeidsvoorwaarden opgenomen componenten, hoe vaak en tegen welke loonkosten deze zijn uitbetaald in de afgelopen 2 jaar.*	U stelt terecht dat niet alle looncomponenten en arbeidsvoorwaarden in een all-in tarief kunnen worden opgenomen. Naar aanleiding van deze vraag is het prijzenblad inclusief toelichting aangepast.
NVI 2.2 - 4	- vraag 12/86, 14/88	nieuw	Gezien de onbevredigende antwoorden in de eerdere Nota's van Inlichtingen (1 en 2), ziet Inschrijver zich genoodzaakt om wegens het zwaarwegende belang van dit onderwerp toch nogmaals een vraag te stellen, in de hoop op een aanpassing van uw eerder gegeven antwoorden. In artikel 10 lid 1 van de conceptovereenkomst is de aansprakelijkheid vastgesteld op een algemeen maximum van € 5.000.000,- per jaar, waarbij een limitering per gebeurtenis ontbreekt. De algemene vrijwaringsplicht in artikel 14.1 van de AIV is daarnaast niet aan dit maximum gekoppeld. Blijkens paragraaf 2.1 van het Beschrijvend Document bedraagt de verwachte jaarlijkse spend per Perceel 1 echter € 750.000,-. Een aansprakelijkheidslimiet van € 5.000.000,- staat daardoor op geen enkele wijze in redelijk verhouding tot de feitelijke omvang van de opdracht. In de officiële VNG-toelichting bij de door u gehanteerde modelvoorwaarden wordt uitdrukkelijk geadviseerd om de aansprakelijkheden per gebeurtenis te maximaleren en aan te sluiten bij de reële opdrachtwaarde. De VNG benadrukt dat een dergelijke redelijke beperking de toegang voor het bedrijfsleven bevordert en zich vertaalt in een gunstigere en scherpere offerte voor de aanbestedende dienst. Als beursgenoteerde onderneming is Inschrijver onder de Corporate Governance Code wettelijk verplicht om haar risico's adequaat te beheersen. Het accepteren van een schadeplichtigheid die de totale jaaromzet met ruim een factor 6,5 overschrijdt — zonder begrenzing per incident — is binnen onze interne compliance-richtlijnen niet toegestaan en leidt tot onverzekerbare posities. In lijn met Voorschrift 3.9 van de Gids Proportionaliteit en de richtlijnen van de VNG, stelt Inschrijver voor om de aansprakelijkheid en de vrijwaringsverplichting te maximaleren tot € 1.000.000,- per gebeurtenis en € 2.500.000,- op jaarbasis. Bent u alsnog bereid de overeenkomst en de inkoopvoorwaarden conform dit marktconforme voorstel aan te passen?	Niet akkoord. Naar aanleiding van de vraag zijn de VNG voorwaarden geraadpleegd. De VNG hanteert voor opdrachten waarvan de totale waarde meer is dan € 500.000,- het volgende: € 3.000.000,- per gebeurtenis en € 5.000.000,- per contractjaar. SR houdt zich aan de door haar gestelde bedragen in Geschiktheidseis 2 d.w.z. €2.500.000,- per gebeurtenis en € 5.000.000 per jaar. Dit is tevens verwerkt in artikel 10 lid 1 (zie het antwoord op vraag 87).